

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 23. SZÁM 2011. JÚNIUS 18.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

ÁLLATI PROFIT

**A KORMÁNY TOVÁBBRA IS A MULTIKAT TÁMOGATJA,
AZ ADÓKAT A LAKOSSÁG FIZETI**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

VITATKOZOM A PÁPÁVAL

Ha hiszed, ha nem, a katolikusok és a kommunisták között rengeteg hasonlóság van. Mindketten olyasvalamiben hiszünk, amelyet egyikünk se látott. Te már láttad a mennyországot? Ugye, nem! Bevallom, én sem láttam a kommunizmust. Te sejtéd, hogy milyen is lehet a mennyország? Hát persze, hogy sejtéd, mivel már olyan sokan lerajzolták, olyan szépen lefestették, leírták, hogy szinte már ott is érzed magad. A kommunista társadalmat is sokan elének idézték, sőt sokan mondták, hogy az, ahol most vagyunk, az már az. Nem az volt! Manapság kormánypárti körökben nagy divat utólag kommunizmusnak nevezni az 1989 előtti időket, pedig ők is tudják, mi is tudjuk, hogy nem az volt.

Tudod, hogy mi a furá? Mindketten olyan társadalomról álmodunk, ahol nincsenek szegények és gazdagok, nincsenek elnyomottak és elnyomók, ahol nincsenek osztályok.

Az egyház, amikor megszületett, ledöntött minden falat osztályok és nemzetek között, ezt tegye ma is! – mondta a pápa a mostani Pünkösdi ünnepén. Megállt bennem a lélegzet! Lehet, hogy hiába dolgozunk már húsz éve? Mi csak tüntetgetünk, osztogatjuk a röplapokat, a katolikusok meg közben megcsinálták a saját külön bejáratú mennyországot? Rádásul osztályok és nemzetek nélkül! Körbenéztem, és azt láttam, hogy nincs ok pánikra. Sajnos. Messze vagyunk még a mennyországtól. Kicsiny hazánkban az osztályok közötti falak nem, hogy nem omlottak le, hanem egyre magasabbak lesznek. A multimilliárdos OTP-vezér és az OTP által kilakoltatandó adósok

élethelyzetét nem lehet azonos szavakkal leírni. Az Európai Unió gazdag és szegény nemzetei közötti különbség sem csökkent egy millimétert sem. Szóval, állnak még a paloták, sőt egyre nagyobbak, úgyhogy van dolgunk bőven.

Bármit is mond a pápa, a katolikus egyház soha nem fogja ledönteni a falakat a társadalmi osztályok között. A katolikusok osztályok nélküli társadalmat nem ezen a földön létezik, hanem az ő mennyországukban. Az egyház ezen túl is ostromozza majd a szegénységet, a nyomort, sőt szolidaritásra szólít fel az elesettekkel, csak a lényegét nem fogja megváltoztatni: a gyárat nem veszi el a gyárostól, és nem adja oda a munkásnak. A tőkést nem fosztja meg a tőkéjétől, és nem teszi a társadalom közös tulajdonává. Mi, kommunisták a közösségi társadalmat nem az égbe képzeljük, hanem ide, a Földre, nem a felbecsülhetetlen távlatokban, hanem mielőbb. Mi a tulajdont elveszjük a gazdag kevesektől, a tőkésektől, és a többség, a társadalom birtokává tesszük. A katolikusok hisznek abban, hogy Isten akarataából jobb életre számíthatnak. Mi tudjuk, hogy jobb életünk akkor lesz, ha sorsunkról nem mások, hanem mi magunk döntünk.

AZ INTERNET A MI FEGYVERÜNK

Az újságot nem a kommunisták találták fel, hanem a tőkésék. A kommunisták mégis saját fegyverüké tették a tőke elleni harcban, kollektív propagandistává, agitátorrá, sőt kollektív szervezővé. A mobiltelefont és Internetet sem a kommunisták találták fel, de most mi tehetjük kollektív propagandistává, agitátorrá és kollektív szervezővé. A saját fegyverükkel kell a tőkéseket

legyőzni. Nincs más út! 1999-ben 1,1 millió mobiltelefon volt az országban, manapság 12 millió. 1999-ben alig néhány magánszemély fizetett elő az Internetre, mostanság 6,1 millió ember kapcsolódik a hálóra. A Facebook-ot 1,6 millió ember használja, közel egyharmaduk fiatal. Ez a valóság technikai része.

De van politikai is. A Jobbik az EP-választások előtt sehol sem volt. Fogták magukat, és elárasztották az Internetet és a mobil kommunikáció más eszközeit. Az eredmény nem maradt el, tavaly óta bent vannak a parlamentben. Mi tartalmaz többet és jobbat kínálunk, mint a Jobbik. De ezt a többet és jobbat el kell juttatnunk az emberekhez. Lenin nem ismerhette az Internetet, de zseniális stratégia volt: „Mindenkinek el fogja ismereni, hogy oktalanság, sőt bűn az olyan hadsereg magatartása, amely nem készül fel arra, hogy banni tudjon mindazokkal a fegyverfajtákkal, harci eszközökkel és harci módszerekkel, amelyekkel az ellenség rendelkezik, vagy rendelkezhet. S a politikára ez még nagyobb mértékben vonatkozik, mint a hadügyre.”

KÁDÁR JÁNOSRA EMLÉKEZÜNK

Kádár János kikerülhetetlen alakja történelmünknek, és ezt tudják a tőkés erők is. A kapitalizmus mai hibái felértékelik az egykori szocializmus értékeit. Kádár ott van a mi történelmi arcképcsarnokunkban is, Dózsa, Petőfi, Kossuth, Kádár életműve egyaránt fontos része annak, amit mi a független, demokratikus Magyarországról, a jövő közösségi társadalmáról vallunk. Július 3-án, vasárnap ismét kimegyünk a Fiumei úti temetőbe. Az idén – minden szimpatizáns és érdeklődő mellett - konkrétan hívjuk a Kádár János Baráti Társaság képviselőit is, és mi is elmegyünk az ő ünnepükre. Sok minden elválaszt bennünket, de Kádár személye egészen biztosan összeköt bennünket. Kádár 2012. májusában lenne 100 éves. Jó alkalom lehet arra, hogy a baloldal erői közösen ünnepeljék.

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Ötven szülő kezdett éhségsztrájkba a kaposvári Toldi Általános Iskola és Gimnázium előtt; így tiltakoznak az intézmény bezárása ellen.

Munkáspárt: Ez egyértelműen a magyar kapitalizmus, a magyar politikai elit és a most kormányzó Fidesz-KDNP szégyene. Elkésérítő a szülők tehetetlensége, s sajnos az is, hogy a magyar társadalom egyelőre csak keresi, hogy miképp foghat össze a politikai önkény, a pénz mindenhatósága ellen. Mert csakis összefogással lehet megálljt parancsolni annak a politikának, amely kizárólag a profitot szolgálja, ahol válság idején az iskolán és a kórházon spórolnak, miközben a multik támogatása tovább emelkedik.

2. A Köztársasági Elnöki Hivatal 195 millió forintért vásárolta meg egy normafai ikerház felét Sólyom Lászlónak. A háromszintes, belsőliftes, ötszobás luxusvilla alapterülete 265 négyzetméter, amihez 75 nm-es garázs és 55 nm-es terasz tartozik. Az ősfás telek 2018 négyzetméteres. Az egyedi bútorokkal felszerelt, légkondicionált rezidencia extra-szolgáltatásai közé tartozik a központi porszívó és a fűtött kocsibeálló is.

Munkáspárt: Sólyom László elnöki tevékenységét nem szeretnénk értékelni. Még ha ő is lett volna minden idők legkiemelkedőbb államfője, akkor is helytelen ez a magamutogató extra-luxus. Amikor újraindulnak a kilakoltatások, amikor emberek ezrei vesztek el havonta megélhetésüket, a politikai elitnek eszébe sem jut meghúznia a saját nadrágszíját. Elfogadhatatlannak tartjuk azt is, hogy a „közjogi méltóságok” mandátumok után is állami lakásokat, autókat és egyéb juttatásokat kapnak. Az ország méltóságát nem ex-politikusok, ex-elnökök villamérete, hanem a vezetés minősége adja meg. Ez alapján pedig valljuk meg, sokuknak inkább rácsos „villa” járna...

3. Szanyi Tibor, az MSZP politikusa egy Facebook-bejegyzésében azt írta Gyurcsány Ferenc őszi beszédéről: „Ezt a beszédet maga a szónok és közvetlen munkatársai közös döntéssel adták át a sajtónak és másoknak.”

Munkáspárt: Szanyinak még akár igaza is lehet. Az őszi beszéd nyilvánosságra kerülése után elindult ámokfutás, az utcai pogromok, az értelmetlen rendőri brutalitás szinte kizárólag Gyurcsányék érdekeit szolgálta. Elterelte a figyelmet arról, hogy az ország már csödközeli helyzetben van, s arról, hogy mindent áthat a korrupció. Ugyanakkor Szanyi Tibornak ezt már akkor is tudnia kellett. Am hallgatott, mint mai „becsületes arcú” párttársai is. Akkor ugyanis ez állt érdekében, mivel Gyurcsánnyal együtt álltak a kondérnál. Most a szocialista párton, pontosabban az MSZP-n keresztül megszerezhető pénzen marakodnak. Az igazi baloldalhoz sem a rendszerváltáskor, sem 2006-ban nem volt közük, s ma

sincs. Se Gyurcsánynak, se Mesterháznak, se Szanyinak. Se az MSZP-nek.

4. Elzárással büntetnék a hajléktalanokat, ha nyilvánvalóan az utcán folytatják életvitelüket. A törvényjavaslat fideszes előterjesztői szerint a pénzbüntetésnek kevés a visszatartó hatása.

Munkáspárt: Ostoba, cinikus és elítélendő ez a javaslat. Ha az önkormányzat vagy az állam szállást és munkát biztosít a hajléktalanoknak, akkor van joga büntetnie is azt, aki inkább az utcán él és koldul. Addig azonban inkább a megoldáson, s ne a kifogáson gondolkozzanak!

5. Legyőzendő ellenségnek nevezte az államadósságot Orbán Viktor egy interjúban.

Munkáspárt: A miniszterelnöknek ebben igaza van. A végrehajtás ugyanakkor rossz. A Fidesz-kormány ugyan hatalomra kerülésekor odacsapott a bankoknak és a multiknak, mára azonban kiderült, a megnevezett adó csak egyszeri sarc. A multik azt a pénzt idővel kamatostul visszakapják. Az adósságot azonban velünk, a bérből és fizetésből élőkkel fizeteti meg a kormány. Nem egyszeri adóval, hanem korlátlan határidejű megszorításokkal. Azt az államadósságot kell megfizetnünk, amihez az égvilágon semmi közünk. Nem mi, hanem az MSZP-kormány költekezett túl, adósította el magát. Nem azért, hogy mi nagyobb fizetést vagy nyugdíjat kapjunk, hanem, hogy a multikat megsegítse a válságban, és hogy lopjon saját klientúrájának. A Fidesz-kormány „beolvadni” látszik...

6. Az amerikai potenciális szavazók alig 26 százaléka gondolja úgy, hogy az Egyesült Államoknak folytatnia kell a Líbia ellen elkezdett katonai fellépést.

Munkáspárt: Amerikában jövőre elnökválasztás lesz. Így az amerikaiak nem is fognak beavatkozni Líbiában. A piszkos munkát európai csatlósáikra bízzák. Mi egyelőre kimaradtunk ebből: maradjon is ez így! Nem elég nemzeti függetlenségről papolni, tenni is kell érte.

7. Megszüntette Hagyó Miklós házi őrizetét pénteken a Fővárosi Bíróság. A jogerős döntéssel megváltoztatták a Pesti Központi Kerületi Bíróság korábbi ítéletét, amely három hónappal – de legfeljebb augusztus 23-ig – meghosszabbította a házi őrizetét.

Munkáspárt: Szabadlábban van Kulcsár. Szabadlábban van az izsapdráma felelőse. Most szabadlábra került Hagyó is. Abban Magyarországon már évek óta egyre kevesebben hiszünk, hogy van igazságszolgáltatás. Mostanában azonban a jogszolgáltatás is egyre inkább tankönyvi szakszónak látszik. A bíróság is gazdasági, politikai érdekcsoportok harcának terepévé vált.

A KORMÁNY A MULTIK ZSEBÉT TÖMI AZ ADÓNKBÓL

Fogadkozásai ellenére tovább támogatja a multikat az Orbán-kormány, sőt idén valószínűleg több pénzhez jutnak, mint tavaly. Mindeközben az adómentességük és egyéb kedvezményeik miatt százmilliárdoktól esik el a költségvetés. Az Audi például tavaly 160 milliárd forintos profitja után egy fillér nyereségadót sem fizetett. Az állam bevételeinek zömét adó lakosságot továbbra is legalább féltucatnyi adónem sújtja.

Magyarország a jelek szerint az Európai Unió leggazdagabb országa. Ugyanis az elmúlt években sehol sem támogatták annyival közvetlenül a multinacionális cégeket, mint nálunk. Évi átlagban 140-150 milliárd forintról beszélünk, sőt idén ez az összeg valószínűleg rekordot dönt az autógyáraknak odaitélt újabb támogatásokkal.

Az említett pénzt a cégek közvetlenül kapják a „beruházások támogatására”, miközben különböző jogcímenek egy sor

más támogatásban részesülnek. Például a már említett autógyártók közül tavaly a Suzuki 1,2 milliárd forintos, az Audi 160 milliárdos profitot ért el. Tudják, mennyi adót fizettek ez után? Egy fillért sem, pedig egyedül a német autógyár 26 milliárdos (be nem szedett) nyereségadója egy sor költségvetési lyukat tömhetett volna be, amelyeket most a munkavállalóktól elvont kedvezményekkel foltoztatja a kormány.

De mentesül a multik zöme az osztalékadó alól is, azaz, még ha nem is jár már nekik az adókedvezmény, így is adómentesen tudják kivinni a pénzt Magyarországról. A komáromi Nokia gyár például 220 milliárd forintot utalt haza tavaly osztalékként Helsinkibe.

Mindezek ellen a Fidesz-kormány egyelőre a jelek szerint semmit sem tesz, sőt inkább azon dolgozik a gazdasági minisztérium, hogy miképp lehetne bővíteni, újabb mederbe terelni a támogatásokat. Jövő évtől ugyanis az EU rossz szemmel nézi, ha valamelyik tagország felmentést ad a társasági- illetve osztalékadó alól. Csak az összehasonlítás kedvéért: miközben a multik mentesülnek az adók zöme alól, addig a lakosság általános forgalmi adót, fogyasztási adókat,

MIT AKAR A MUNKÁSPÁRT?

A multinacionális bevásárlóközpontok és más multinacionális cégek fizessenek 45 százalékos adót. Ez több, mint amit otthon fizetnének, s kárpótolhatná a magyar embereket az elmúlt évtizedekben okozott károkért. A multikat fokozatosan szorítsuk ki a magyar gazdaságból. Ezek a cégek jelentik a magyar tőkés rendszer legszilárdabb bázisát. A magyar tőkésosztály saját léte érdekében érdekelt az ittlétükben, még akkor is, ha ez a magyar nemzeti függetlenség megsértésével jár. E cégek ugyan munkát adnak sok embernek, de sokkal több munkahelyet, vállalkozást tesznek tönkre, és kirabolják a magyar dolgozókat, a hasznot pedig kiviszik az országból. Felszámolásuk a tőke alapvető korlátozásának eszköze.

személyi jövedelemadót fizet, nem is beszélve a vámok és illetékek garmadájáról. Meglepő innentől kezdve, hogy hiába a multik termelik meg a hazai GDP zömét, addig az adók zöme a lakosságtól, a multik hasznát megtermelő dolgozó emberektől folyik be?

A multinacionális vállalatok eluralták a világot, szétzilálták a nemzeti intézményeket, az EU szintjén, sőt világméretben is közös stratégiával zsákmányolják ki a dolgozókat. A világ 37 legnagyobb multinacionális vállalata ellenőrzi a világ kereskedelmének 75 százalékát. A multinacionális vállalatok látszólag munkahelyeket teremtenek, gyarapítják a társadalmat - a valóságban milliók munkahelyét és életét teszik tönkre. A multinacionális vállalatok a munkásság, a dolgozók fő ellenségei közé tartoznak.

A tőke mindenütt arra törekszik, hogy a válság miatt még inkább csökkentse költségeit. Ezért felszámolják a „jóléti állam” intézményeit, privatizálják az oktatást, az egészségügyet, csökkentik a nyugdíjakat, növelik a munkaidőt. A hazai termelést megszüntetik, és a „fejlődő” – értsd, alacsony munkabért fizető - országokba helyezik át. A hazai munkaerő ellenállásának letörésére egyre több külföldi munkaerőt importálnak. A tőkés országokban állandósult a nagyarányú munkanélküliség, a teljes foglalkoztatás jelszava nem több, mint propaganda. Az Európai Unióban 23 millió munkanélküli van, közülük 15 millió a fejlettnak számító euró-zóna országaiban. A dolgozók ellenállását illegálisnak nyilvánítják, és minden eszközzel leverik. Ezek a lépések egyre növekvő elégedetlenséget váltanak ki a tőkés országok dolgozóiban.

A Fidesz 2010 tavaszán olyan helyzetben vette át a hatalmat, amikor Magyarország már nem egyszerűen súlyos válságban volt, de a 20 éve létrejött magyar kapitalizmus is veszélybe került. A Fidesz ennek a folyamatnak a megállítására vállalkozott. Baloldali programot hirdetett, annak ellenére, hogy jobboldali konzervatív párt. Lényegében azt mondta, amit az emberek hallani akartak: 10 év alatt 1 millió új munkahely, az infláció visszaszorítása, rendes megélhetést biztosító minimálbér, és mindenekelőtt rend, törvényesség.

A Fidesz-kormány nem a dolgozók, nem a nép kormánya. A Fidesz-kormány a tőke, a középosztályok kormánya. A képviselők, a miniszterek között nincs egyetlen munkás, dolgozó sem. Politikája nem a dolgozókat szolgálja.

MULTIK ÁLLAMI TÁMOGATÁSA

Hankook Kft.	25 milliárd forint
Mercedes-Benz	22 milliárd forint
Audi	11,2 milliárd forint
Opel	5,5 milliárd forint
Zoltek Zrt.	2,9 milliárd forint
Alkoa-Köfém Kft.	2,41 milliárd forint
EDS Kft.	2,37 milliárd forint
Bridgestone Kft.	2 milliárd forint
Grundfos Kft.	1,96 milliárd forint
Elcoteq Kft.	1,80 milliárd forint
EMEA Kft.	1,16 milliárd forint
Diageo Kft.	1,15 milliárd forint
Robert Bosch Kft.	1 milliárd forint
SAP Kft.	970 millió forint
GlaxosmithKline Kft.	810 millió forint
FAG Kft.	740 millió forint
BorsodChem Zrt.	700 millió forint
LuK Savaria Kft.	460 millió forint
Buw Kft.	350 millió forint
Convergys Kft.	350 millió forint
Linde Gáz Zrt.	300 millió forint
Temic Telefunken Microelectronic	300 millió forint

A gazdaság helyreállítására meghirdetett Széchenyi-program céljai helyesek, de a megvalósítás eszközei bizonytalanok. Valóban helyre kell állítani a magyar mezőgazdaságot, fellendíteni a magyar kis- és középvállalkozásokat, munkahelyeket kell teremteni.

Mindehhez azonban a tőke, és főleg a multinacionális tőke radikális korlátozására lenne szükség. E téren azonban vajmi kevés történt, s a jelek szerint az Orbán-kormány is képtelen nemet mondani a külföldi tőkének.

DINNYE-DRÁMA

Az idén edesebb és jobb minőségű lesz a dinnye, köszönhetően a jó időjárásnak, a kiváló minőségű termőtalajnak és az alkalmazott korszerű technológiának. Lehet örülni! Pontosabban lehetne örülni... A megtermelt 150 ezer tonna ugyanis egyfelől nem elég arra, hogy a termelők gyarapodjanak, sőt megéljenek, ráadásul a magyar dinnyéből alig kerül a boltok pultjaira. A multinacionális áruházláncok ugyanis Spanyolországból, illetve Görögországból származó terméssel törik le a hazai árakat, hogy aztán az így olcsón megszerzett magyar dinnyét kivigyék Németországba. Mindez ellen a magyar versenyhivatal, a mezőgazdasági tárca semmit sem tesz.

A multikra kiszabott esetleges bírságok mértékét jól mutatja a legfrissebb példa: a Tesco-t mindössze 1,2 millió forintra büntették azért, mert nyolc áruházában is rágeszálók által megcsócsált árut találtak a polcokon...

NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS NAPJA KECSKEMÉTEN

2011. június 4-én csendes koszorúzásra hívta a megyei jogú város önkormányzata a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából a város főterén lévő Országzászlóhoz a megyeszékhely lakóit, a pártokat. A meghívást

elfogadókat Szemereyné Pataki Klaudia alpolgármester asszony köszöntötte. Az ünnepet röviden méltatva a hangsúlyt arra helyezte, hogy a „régóta szétválasztott magyar testvérek végre ismét egymásra találhatnak”.

A Városi Önkormányzaton kívül az MSZP és a Nemzetőrség koszorúzott, valamint – sokak meglepetésére – a munkáspárti aktivisták is elhelyezték vörös szalagos koszorújukat.

A Munkáspárt koszorúját Kerekes Antal megyei alelnök, és vele közösen a helyi tagság képviselői helyezték el.

A városi TV a nemzeti összetartozást nyíltan vállaló rendezvényén forgatott tudósítást csaknem vágatlan formában adta le, több alkalommal is. A város lakói egyértelműen pozitívan reagáltak a munkáspárti jelenlétre.

AZ EMBEREKÉRT, A KÖRNYEZETÉRT DOLGOZNAK DEBRECENBEN

A Munkáspárt debreceni szervezetének aktivistái szemetet szedtek és erdőt tisztítottak a napokban.

A párt ezzel kívánja felhívni az emberek figyelmét a környezettudatos magatartásra, a megfelelő életvitelre és a város tisztaságának megőrzésére. Edelényiné Nagy Mária, a párt megyei elnöke elmondta: a Munkáspárt politikai értékítélete mellett fontosnak tartja a társadalmi értékmegeővást, a közösségi értékeket. Magyar párt, nemzeti párt vagyunk. Magyarország népének, Magyarország dolgozóinak akarunk jobb életet teremteni. Küzdünk nemzeti érdekeinkért, a magyarság anyagi és kulturális felemelkedéséért, valós értékeinek megőrzéséért.

Véleményünk szerint meg kell állítani az ország és a nép javainak privatizálását! Együttműködünk minden olyan civil szervezettel, amelyik (politikai nézettől függetlenül) fontosnak tartja az egyén és a közösség érdekeinek megővését, ügyének előremozdítását és társadalmi értékítéletének javítását.

XVII. MUNKÁS KUPA TÚRKEVÉN

Június 11-én, Túrkevén a szakközépiskola és a Petőfi iskola sportlétesítményeiben hagyományosan, immár 17. alkalommal került megrendezésre az országos kispályás labdarúgó bajnokság. A sporteseményt ez alkalommal az időjárás is kegyeibe fogadta. A jó hangulatú juniálist a Munkáspárt aktivistája, a torna szakavatott szervezője, Csajbók Ferenc tanár vezényelte le. A párt országos elnökségét Fogarasi Zsuzsanna alelnök és Bencsik Mihály megyei elnök képviselte.

A rendezvény főszereplői – 5 női és 15 férfi focicsapat – az utóbbi évek legnépesebb mezőnyét alkották. Köztük szép számmal voltak olyanok, akik először vettek részt a Munkás Kupán. Legmesszebből a Nagy Sándor vezette munkáspárti csapat, a szobi újoncok érkeztek. Öröm volt látni régi arcokat is. Laskai Lajos, Bori Zoltán, Pozsonyi Péter hűségesen visszatérő csapatvezetők. A mindvégig sportszerű találkozó jól szolgálta a sportbarátság erősítését. Ebben nem kis részük van a nagy gyakorlattal rendelkező sípmestereknek: Malecz Györgynek, Varjú Vincének, Orosz Lászlónak, Papp Lajosnak és Kormos Jánosnak.

A mérkőzések először a lányoknál értek véget a műfüves pályán.

Végeredmény: I. helyezett: Góliát DLK Szolnok, Sziujártó Szandra vezetésével, II. Jászkisér, III. Jaguárok, Kisújszállás; megelőzve a „Kétfaláb ördögei” és a „44-es női hadtest” kisújszállási csapatokat. A hölgyek mindegyike a Pápay virágbolt ajándékával térhetett haza.

NAGY SÁNDOR ÉS
CSAJBÓK FERENC

A férfiak versenye maratonira nyúlt. Többnyire kiegyenlített erőviszonyok uralkodtak, csupán a nagyobb győzni akarás érvényesült, mely végül is egyértelművé tette a kupa sorsát.

Bajnokcsapat a Bordács Lajos vezette túrkevei Buga Falatozó lett, zsinórban immár harmadik alkalommal, így a vándorkupa végleg hozzájuk került. II. Nyírgabona Szolnok, III. Buga 63 Túrkeve.

Köszönet illeti mindazokat, akik anyagi és erkölcsi támogatásaikkal hozzájárultak a sportesemény sikerességéhez.

ÁLOMVIILÁG A REKLÁMOKBAN

A fogyasztói társadalmat, ahogy a mai mindennapokban is tapasztalhatjuk, a „vedd meg, használd egy darabig, majd dobd el” szemlélete uralja. Emellett ott van az az emberekbe erősen szuggerált érzés is, hogy bármit megtehetnek, csak akarni kell. Ennek a szemléletnek a következménye az, hogy - egy felmérés szerint - a mai fiatalok java része mindent akar, amit elé tesznek, még hozzá azonnal, és lehetőleg ingyen. Mert arra a világ nem tanítja meg őket, hogy bizony a rózsaszín köd csak egy máz, és azzal, hogy ők fogyasztanak, nem biztos, hogy jól is járnak. Hogy aki megtermeli nekik ezeket a dolgokat (a munkás) jól jár-e vagy sem, az természetesen nem kérdés. Nem azért, mert olyan jó lenne a helyzetük, hanem mert a tőkét ez nem érdekli.

És mit látunk a reklámokban? Csak néhány példa. Ismert rádiós műsorvezetőket felvesz egy család, akik éppen a telekre mennek. A kislány, miután megtudja, hová igyekeznek, ráveszi a szüleit, hogy menjenek ők is oda. Horvátországba. Majd a ránézésre körülbelül tíz éves lány előveszi az érintőképernyős telefonját, és megnézi rajta, hogy a horvát tengerparton 24 fok van, mire az anyuka keres is rögvést a saját okostelefonján szálást. Nos, a reklám készítőinek bizonyára elkerülte a figyelmét, hogy sokaknak a Balatonra való lejutás is gondokat okoz, de vannak, akik nyaralni sem voltak évek óta. A „bárhová utazhatok” költségvetésű család olyan ritka, mint a fehér holló – még akkor is, amikor a kormány a középosztályokat támogatja, hisz a gazdagokat már nem kell, a szegényeknek meg nincs gazdasági potenciálja, csak kizsákmányolható munkaereje.

Vagy ott van a másik reklám. A kisfiú bánatosan újságolja, hogy szűkösen fértek meg a lakásban, ezért apu elment a bankba, ők azonnal megadták a kölcsönt, és most már szép tágas otthonuk van. Mindközben a valóságban vagy a hitelbírálaton bukik el az ember, vagy ha ez mégsem történik meg, belepusztul a törlesztő részletek fizetésébe - és a reklám hallgat arról a lehetőségről, hogy a bank elárverezi a lakást a feje felől. Rengeteg fiatalnak pedig még az első saját lakás is megközelíthetetlen cél. A valóság tehát ezúttal is messze áll a reklámozott világtól.

Tudom, hogy mi, baloldali fiatalok másként gondoljuk a dolgokat. Olyan világot szeretnénk, ahol a reklám nem fogyasztást ösztönző dolog, hanem egyszerűen egy adott termék bemutatója. Olyan világot, ahol a Horvátországba utazást, de legalább a nyaralást megengedheti magának mindenki. Egy olyan világot, ahol az első lakást alapvető jogként ismernék el, és az állam biztosítaná a lakást, az igényeknek és lehetőségeknek megfelelően. Hisszük, hogy ez a világ már nincs is messze - hisz a mostani is olyan, mint a reklámjai: egy álom, amelyből fel fogunk ébredni.

TÓTH DÁNIEL

MUNKÁRA FEL...

A most közzétett statisztika 724 ezer magyarországi rokkantnyugdíjasról tud, azzal a kormányiszóvivői nyilatkozattal nyomatékosítva, hogy állapotuk felülvizsgálata az év második felében megkezdődik. A remélt következmény, hogy a vizsgálat után a leszállítottak egyharmada visszakérülhessen a munkaerő-piacra.

Úgy vélem, általában és konkrétan is, hogy ez a probléma nem a mai évek, hónapok gondjainak halmaza, hanem egy jóval korábban elindított folyamat következménye. Míg a rendszerváltást követően a bezárt bányákból a bányászok nyugdíjba vagy rokkantnyugdíjba menekülhettek, a polgári demokratikusnak nevezett rendszer első öt évében a magyar ipar és mezőgazdaság termelési és értékesítési rendszere összeomlott.

A multinacionális cégek özönvíz-szerű megjelenése feleslegessé tette a magyar emberek munkáját, saját hazájukban.

Vagyis, ha a mostani - egyre idősödő - „ál-rokkantnyugdíjasok” egy éven belül „szabad pályára” kerülnek, akkor nagyobb részükre az éhenhalás várhat. Miért? Mert az ország, a kapitalista piac számukra értelmes, értékteremtő munkát nem tud biztosítani.

Igaz ez a magasabban kvalifikált szakemberekre is, hiszen a válságtól megtépázott és egyre tovább zsugorodó munkaerő-piacon még hányan vállalhatják el a csődközelibe került társasházak közös-képviselőt, vagy nyissák meg az ezredik könyvelőirodát, esetleg újítsák fel nyelvtudásukat egy nyugat-európai étterem konyhai háttér munkási pozíciója elnyerése érdekében...

A rendszer alapproblémája megmarad; nincs elég munkahely, ahová a munkás, a tisztviselő bejárhatna dolgozni, megkapva az elvégzett munkáért járó bért.

Ha megoldást keresünk, érdemes végiggondolni a Munkáspárt programjának követelését a multinacionális cégek átgondolt, de egyértelmű kizsákmányolásáról a nemzetgazdaságból, a banki kizsákmányolás megszüntetéséről, a magyar nemzeti tervezés- és termelés fokozatos helyreállítása érdekében.

NAGYVÁRI LÁSZLÓ JÁNOS

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948–56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

ÚJ ÚT VAGY RÉGI ÚT?

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tökéletes rendszernél jobb, új világot építeni.

INDULÁS A KÁLYHÁTÓL

Az elmúlt hetekben a magyarországi szocialista kísérlet egy-egy konkrét területén jártunk, a mezőgazdaságtól és az államosítástól kezdve az új állami gépezetig. Láttuk, hogy mit adott Magyarországnak a központi tervezés, mit adott a tanácsrendszer, és persze láttuk azt is, hogy mit veszítettünk el 1990-ben. Térjünk most vissza kiindulási pontunkhoz, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének 1953. júniusi üléséhez!

Mint tudjuk, az MDP 1953. júniusában körültekintően feltárja az 1950-es évek hibáit és bűneit, és arról is dönt, hogy hol és hogyan kell változtatni. Igaz, hogy a határozatot Moszkvából sugallják, de ez mit sem változtat azon, hogy az MDP végül is saját erejéből szüli meg a határozatot. Ezzel elhárítja a közvetlen veszélyt, megnyugtatja az embereket, akik jogosan elégedetlenek az első évek hiányosságaival. A párt határozata alapokat teremt a válság kezeléséhez is. Vissza kell lépni egy kicsit, el kell indulni ismét a kályhától. A kérdés az, hogy az MDP valóban képes-e új úton elindulni, vagy ez ugyanaz a régi út? Ezekre a kérdésekre keressük a választ a következő folytatásokban.

A SZOCIALIZMUS A DOLGOZÓKÉRT VAN

A pártvezetés 1953 őszén bizottságot hoz létre a munkásosztály helyzetének felmérésére. Vezetője régi ismerősünk, Apró Antal.

Ekkoriban Apró 40 éves. Eredetileg szobafestő, aktív részese a szakszervezeti mozgalomnak, 1948–51 között ő a Szakszervezeti Tanács főtitkára. Ebben az időben Nagy Imre lelkes támogatója a Politikai Bizottságban és a kormányban. Igaz, nem sokkal később majd ugyanilyen lelkesen szavaz Nagy leváltására. Az 1956-os eseményekben majd Kádár mellé áll, és fontos tisztségeket tölt be 1956 után. Apró a nagy túlélő, aki 33 évet tölt a csúcson.

A bizottság mindentől függetlenül nagy munkát végez, és a vezetés szembesül azzal, amit helyell-közzel maga is tud, de most feketén-fehéren olvasható. A magyar munkás, a szocialista rend uralkodó osztálya 5–6 évvel a szocialista forradalom után még mindig igen nehéz körülmények között él. A PB alig akarja elhinni: 1949 és 1953 között 20 százalékkal csökkentek a reálbérek, amikor éppenséggel növekedniük kellene. „A magyar egészségügy fejlesztése messze elmaradt a megnövekedett igények mögött. Az egy betegre jutó léghőméter kisebb, mint a felszabadulás előtt volt” – jelenti a bizottság. Nem hallgatnak a lakásproblémákról sem. „A lakáshiány oka elsősorban az, hogy a túlzott iparfejlesztés nyomán százezrek jelentek meg a fővárosban.” Az égető lakásproblémák rendezésére 225 ezer lakásra lenne szükség, azonnal!

A gazdasági gondokat tetézik a politikai bajok. Érezhetően megtorpant a júniusi KB-határozat végrehajtásának üteme. „A Központi Vezetőség határozatának végrehajtásáért nincs az a harcos buzgalom, odaadás, gyors intézkedés még 4 hónappal a határozat után sem, mint amit a hibák kijávitásában az egész munkásosztály joggal elvár a vezetőtől” – olvasható az Apró-bizottság szigorúan titkos jelentésében. Félő, hogy a határozat végül is semmin sem változtat.

A KV határozata és az Apró-jelentés nyomán számos változás történik. 1953 folyamán több alkalommal csökkentik az árakat. Levíszik 800 ruházati és 10 ezer közszükségleti

APRÓ ANTAL

cikk árát. Csökkentik a Békekölcson-kibocsátást, ami szintén azt eredményezi, hogy az emberek zsebében több pénz marad. A párt világosan az életszínvonal emelése felé vesz irányt: „A párt politikájának és a kormány programjának sikeres megvalósításától függ elsősorban, hogy tovább emelkedjék hősiessé dolgozó munkásosztályunk életszínvonala” – tudhatjuk meg egy határozatból. Kezd érvényesülni az a felfogás, amely majd később, 1956 után jellemzi a magyar szocializmust: nem elég, hogy a hatalom a munkásoké, a dolgozóké legyen; a munkásnak, a dolgozónak nap, mint nap éreznie kell, hogy a hatalom, a szocializmus az ő életét teszi jobbbá.

ÉRDEKVÉDELEM A SZOCIALIZMUSBAN IS KELL

A Politikai Bizottság 1953 végén külön is megtárgyalja a szakszervezeti munka helyzetét. Mi a probléma? A kapitalizmusban világos a szakszervezet feladata: küzdeni a munkások, a dolgozók gazdasági és részben

NŐI MUNKÁSOK

politikai érdekeiért. De mi a feladat a szocializmusban, ahol az uralkodó osztály maga a munkásság? Kell-e a szakszervezetnek védeni a munkás érdekeit a szocialista állammal szemben?

1948–53 között a párt sok hibát elkövet téren. „A szakszervezetek az elmúlt években inkább csak a termelés kérdéseivel foglalkoztak, munkájukban háttérbe szorult a széles munkástömegek anyagi, kulturális és szociális igényeinek kielégítésére irányuló sokoldalú munka” – olvasható a PB 1953. decemberi határozatában. A változás világos: az igaz, hogy a hatalom általában a munkásoké, de ennek konkrét végrehajtásában igenis meg kell küzdeni a dolgozó emberek napi érdekeiért. Ha kell, adott esetben még az állami szervek ellenében is.

Az 1953. decemberi határozat nem jelent valami szakszervezeti anarchizmust. A szocialista politikai gépezet hatékonyabb működtetése, a dolgozók hosszú és rövid távú érdekeinek még teljesebb képviselete a cél. A szakszervezeti munka ilyen felfogása majd igazán 1956 után válik teljessé, ami előnyösen különbözteti meg a magyar szakszervezeti mozgalmat más szocialista országok gyakorlatától.

KÖZKEGYELEM A DEMOKRÁCIA ÉRDEKÉBEN

A Politikai Bizottság nem sokkal a KV ülése után határozatot hoz a közkegyelem gyakorlásáról. Ekkor mintegy 40 ezret tesz ki az elítéltek és előzetes le-tartóztatásban lévők száma. Közülük

közkegyelemben részesül mindenki, akinek 2 évnél rövidebb a büntetése, a fiataloké, illetve az idősebbek, a teherben lévő nők és gyermekes anyák is. Megszüntetik az internáló táborokat, ahol mintegy ötezer embert tartanak fogva. Felülvizsgálják a Budapestről kitelepített mintegy 12 ezer személy ügyét is.

AZ ÉVSZÁZAD MÉRKŐZÉSE

1953-ban fellélegzik az ország. A szocializmus szokatlan egy kicsit, de a többség elfogadja. Főleg azért, mert eleinte a változások tényleg nagyok. A parasztság tömegével kerül a fővárosba, a szegény rétegek előtt megnyílnak az iskolák. Elindul Sztálinváros, a mai Dunaújváros építése, átadják az Úttörővasutat. Sok azonban a gond is, sok minden hiányzik, sok a hiba, messze nem sikerül minden úgy, ahogy akarják. Az 1953-as párt- és állami intézkedések azonban bizakodásra

adnak okot: az MDP érti azt, amit a nép akar; kijavítják a hibákat.

1953. november 25-én a magyar válogatott 6:3-ra megveri az angol csapatot. Az esemény nem egyszerűen sportgyőzelem. Egy nép érzi úgy, hogy nem hiába él, vége a háborúban elszenvetett megaláztatásnak, egy szebb jövő kezdődik. ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. Az MDP 1953. júniusában körültekintően feltárja az 1950-es évek hibáit és bűneit, és arról is dönt, hogy hol és hogyan kell változtatni.
2. Nem elég, hogy a hatalom a munkásoké, a dolgozóké legyen, a munkásnak, a dolgozónak nap, mint nap éreznie kell, hogy a hatalom, a szocializmus az ő életét teszi jobbá.
3. Érdekvédelemre, szakszervezetekre a szocializmusban is szükség van.

PINOCHETÉK GYILKOLTATTÁK MEG PABLO NERUDÁT?

Pablo Neruda egykori titkára szerint a Nobel-díjas chilei költőt (1904-1973) a Pinochet-diktatúra első napjaiban meggyilkolták, hogy ne távozhasson külföldre, ahol szabadon bírálhatta volna az új hatalmat.

A világ mindmáig úgy tudta, hogy Pablo Neruda, aki diplomata és egy időben a Chilei Kommunista Párt szenátora, majd Salvador Allende elnök munkatársa is volt, 1973. szeptember 23-án egy chilei

kórházban prosztatarák következtében hunyt el – ezt legfeljebb siettette a baloldali kormány elleni puccsal kapcsolatos érzelmi felindulása.

A költőnek közeli barátja is volt Salvador Allende elnök, akit a kormány ellen Augusto Pinochet által szeptember 11-én kiobbantott véres felkelés kezdetén, a harcok közepette ért a halál, és a puccsisták számos más, Nerudához közel álló személyiséget is megöltek vagy bebörtönöztek.

Ami a költő halálának körülményeit illeti, azok az elmúlt napokban kerültek újra a média érdeklődésének előterébe, miután Manuel Araya, aki annak idején Neruda titkára, segítőtársa és sofőre volt, a Proceso című mexikói hetilapnak, majd a chilei sajtónak nyilatkozva kifejezetten gyilkosságot emlegetett. Ezt szerinte az motiválta, hogy a hatalom új urai tartottak Nerudától, nem akarták, hogy külföldön tekintélyes kritikusként támadja katonai diktatúrájukat. „Pino-

chet volt a gyilkos, megölette Nerudát, hogy a költő ne távozhasson az országból, mert nem akarta, hogy egy ilyen súlyú értelmiségi nyilatkozatai eljussanak a külvilághoz” – mondta a francia hírügynökségnek a ma 65 éves Araya. A költő egykori titkára néhány órával Neruda halála előtt még találkozott vele a santiagói Santa Maria klinikán. Araya szerint Neruda „nem egészségi állapotának súlyosbodása miatt, hanem biztonságának megóvása végett” vonult kórházba, ugyanis attól tartott, hogy az új rezsim likvidálni akarja. Utolsó találkozásukkor viszont – állítja Araya – Neruda nagyon fel volt dűlva, mert az előző éjszaka kelles közepén a kórház egyik orvosa valamilyen injekciót adott neki. „A költőnek másnap kellett volna Mexikóba indulnia, már készen állt a repülőgép és a számára kiállított távozási engedély, de ezt már nem érte meg, este meghalt” – közölte a volt segítőtárs.

Meghívó

Emlékezzünk Kádár Jánosra
2011. július 3-án, vasárnap,
délelőtt 10 órától
a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben!

Tisztelegjünk vörös zászlókkal
és virágokkal
hazánk egyik legnagyobb
államférfijának sírjánál!

Mindenkit szeretettel várunk!

LUDO MARTENS EMLÉKÉRE (1946-2011)

Június 5-én, hosszú betegség után elhunyt Ludo Martens, történész, politikus, a Belga Munkáspárt korábbi elnöke. Ahogy Paul Goossens és Walter De Bock, Ludo Martens is az 1968-as események egyik legismertebb diákvezére Belgiumban. Harcolt a diákok érdekeink érvényesítéséért és szerveződésükért, szolidaritást vállalt az amerikai fekete egyenjogúsági mozgalmakkal, ellenezte a nacionalizmust és erőfeszítéseket tett a munkások és a diákok közötti szolidaritásért.

1968-ban megalapította az Alle macht aan de arbeiders (Minden hatalmat a munkásoknak) nevű maoista csoportot, az 1979-ben, szintén a részvételével

megalakuló Belga Munkáspárt elődjét. Nem csak szavakkal, hanem tettekkel is az embereket szolgálta, aktívan részt vett az Egészségügy a Népért szervezet létrehozásában. A ma is aktív kezdeményezés napjainkban 11 népi klinikát működtet, ahol az orvosok ingyenes gyógyítást biztosítanak több, mint 25 ezer rászoruló betegnek. Ez a legnagyobb vívmánya a Belga Munkáspártnak, amely ma 4500 tagot számlál, 30 városban és 120 ezer munkahelyen van szervezete.

Ludo Martens 1999-ig vezette a pártot, életének utolsó évtizedében leginkább a Kongói Demokratikus Köztársaságban dolgozott aktívan. Támogatta a kongói progresszív mozgalmat, több írása jelent meg kongói szabadságharcosokról, mint Patrice Lumumba, Pierre Mulele és Leonie Abo. Egyik leghíresebb műve az 1994-ben megjelent és számos nyelvre lefordított Egy másik nézőpont Sztálinról (Un autre

regard sur Staline), melyben szembeszáll a Sztálinról kialakult hagyományos képpel. Ludo Martens volt az utolsó külföldi szemlélyiség, aki nem sokkal halála előtt találkozott Kim Ir Szennel.

TÁBOROZTAK A FIATALOK

A Munkáspárt Ifjúsági és Civil Irodájának szervezésében fiatalok csapata táborozott a hosszú hétvégén a Mátrában. A tábor az Ifjúsági Iroda által szervezett fiatalok csapatépítő tréningje volt, szabad programmal egybekötve. A fiatalok 12 km-t túráztak az erdőben, és a környezettudatos tábori idő alatt megbeszéltek a propagálni kívánt események, állásfoglalások ütemtervét. Céljuk a fiatalok problémáinak, kérdéseinek, meglátásainak szélesebb körű megismertetése a párt és a hozzá közel álló szervezetek tagjaival, valamint az erre kidolgozott válaszok, megvalósítások előkészítése és végrehajtása. Közérthető formában írók, cikkek, vélemények közzétételére vállalkozik az Iroda minden munkatársa, mely bárki számára elérhető lesz.

A táborozók szabad program keretében ismerkedtek a Mátra élővilágával, táború mellett kötetlenül beszélgettek, bográcsoztak. Utolsó nap korán Gyöngyösre indultak, ahol tiszteletét tette a Munkáspárt elnöke, Thürmer Gyula és családja is. A csapat együtt helyezett el egy csokor virágot a helyi szovjet hősi emlékműnél, majd egy kávézóban beszélgettek tábori élményeikről, és az Iroda közeljövőbeli terveiről. Köszönjük mindenkinek a részvételt, és sok sikert kívánunk a további együttműködéshez!

NÉPI POFON BERLUSCONINAK

Elsőprő többséggel nyertek a Silvio Berlusconi olasz kormányfő által előterjesztett referendum kérdéseire nemmel, a kormány álláspontjával szemben szavazók. A múlt vasárnapi népszavazáson a válaszadók 92 százaléka elutasította, hogy Olaszországban ismét atomerőművekből nyerjenek energiát, 95 százalékuk a vízszolgáltatás privatizációja ellen foglalt állást, 94 százalék pedig úgy vélte, a kormány tagjai nem felmenthetők az alól, hogy részt vegyenek az ellenük indított bűnvádi eljárás. Az összes elutasított törvényjavaslatot Berlusconi pártja nyújtotta be szavazásra.

GÖRÖGORSZÁG FELLÁZADT URAI ELLEN

Újabb széleskörű sztrájkot tartottak szerdán a szakszervezetek Görögországban, tiltakozván a kormány újabb megszorító intézkedései ellen. A munkabeszüntetés érintette egyebek mellett a vonatokat, a kompkat, a minisztériumokat, az állami vállalatokat – például az elektromos műveket – valamint több bankot. Zárva voltak az iskolák, a kórházakban csak sürgősségi ellátást végeztek, és sztrájkoltak az újságírók is.

A szakszervezetek – így a kommunista vezetésű PAME – mellett a főként az Interneten szervezkedő „Felháborodott polgárok” csoportja is részt vesz az akcióban. A szociáldemokrata görög kormány az újabb nemzetközi kölcsönért cserébe lényegében az egész országot eladja, a közlekedési-szállítási vállalatoktól az energiaipari vállalatokon át egészen a bankokig szinte mindent privatizálnak.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.